

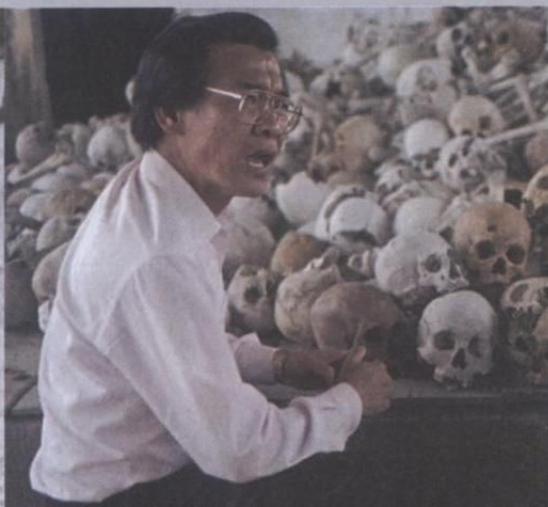
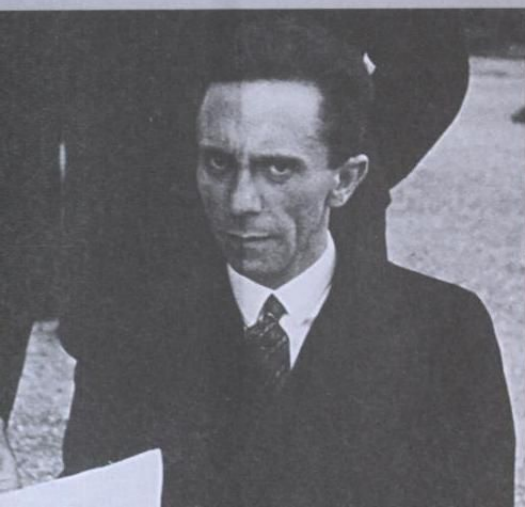

مایکل فریمن / ملیحه قربانزاده

داستان عکاس

www.ketab.ir

هنر روایت تصویری

داستان عکاس

هنر روایت تصویری

سرشناسه: فریمن، مایکل، ۱۹۴۵ - م.
Freeman, Michael

عنوان و نام پدیدآور: داستان عکاس مایکل فریمن؛ مترجم ملیحه قربانزاده؛ ویراستار احسان مجیدی؛ [برای] انجمن سینمای جوانان ایران.
مشخصات نشر: تهران: کتاب آبان، ۱۴۰۳.

مشخصات ظاهری: ۱۹۰ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۲۵-۵۱-۵

وضعیت فهرست نویسی: فیا

یادداشت: عنوان اصلی: The Photographer's Story: The Art of Visual Narrative

موضوع: هنر روایی --

Documentary photography --

عکاسی مستند --

داستان‌های تصویری --

Graphic novels --

داستان‌های تصویری --

شناسه افزوده: قربانزاده سوار، ملیحه، ۱۳۶۴ - مترجم

شناسه افزوده: انجمن سینمای جوانان ایران

رده بندی کنگره: NX۴۵۶/۵/۵۹

رده بندی دیویی: ۷۴۱/۵

شماره کتابشناسی ملی: ۹۷۰۰۶۱۹

نویسنده: مایکل فریمن

مترجم: ملیحه قربانزاده

مقابلله و ویرایش: احسان مجیدی تیرداد

مدیر هنری و طراح یونیتفرم: احسان رضوانی

صفحه آرایی: آتلیه طراحی گرافیک آبان (لیلی بزرگان‌نیا)

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: ایران

نوبت چاپ: اول، ۱۴۰۳

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۰۲۵-۵۱-۵

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

تهران | خیابان انقلاب | خیابان فخر رازی | کوئی فاتحی | دارین | شماره ۲ | طبقه همکف | واحد ۱۰ | کد پستی: ۱۳۱۴۷۳۴۸۶۶ | شماره تماس: ۰۲۱) ۶۶۹۵۵۰۱۲

وبسایت: www.abanbooks.com | پست الکترونیک: info@abanbooks.com

داستان عکاس، هنر روایت تصویری

۹۷۸۶۲۲۶۰۲۵۵۱۵
انتشارات کتاب آبان ۴۸۰۰۰۰۰۰
ریال

۱۱۸	فصل ۳ ویرایش و نمایش	۶۸	فصل ۳ برنامه ریزی و عکس برداری	۸	فصل ۱ مقاله عکس
۱۲۰	۱. ویرایش عکاسان	۷۰	۱. انواع عکاسی	۱۰	۱. روایت
۱۳۰	۲. تناسب با دستورکار	۹۸	۲. درون مایه ها و دستورکار	۴۰	۲. تصاویر و کلمات
۱۳۴	۳. ویرایش طراحان	۱۰۶	۳. طرح اولیه عکس برداری	۴۶	۳. نمونه تاریخی: پزشک دهکده
۱۴۲	۴. چیدمان در زمان و فضا	۱۱۲	۴. عکاسی فی البداهه	۵۴	۴. چه چیز یک داستان را می سازد؟
۱۵۴	۵. داستان های بزرگ				
۱۵۶	۶. نمایش آنلاین و خطی عکس ها				
۱۸۹	پی نوشت ها				

رشد و پیشرفت سریع عکاسی به شکل مدرن و امروزی اش باعث شد تا بفهمم آنچه بیشتر اوقات به انجام آن پرداخته‌ام داستان‌گویی بوده است. نمی‌توان گفت همیشه - چرا که گاهی اوقات بنابر اهداف پروژه‌هایم عکس‌های تمام‌نما و پوششی و یا عکس‌های تک‌برداشتی گرفته‌ام - اما بیشتر اوقات با عکس‌هایم داستانی را روایت کرده‌ام. در آن لحظه متوجه ارتباط داستان‌گونه عکس‌ها نمی‌شدم و تا آنجا که به‌خاطر دارم، کسانی که با آنها آشنایی داشتم نیز متوجه این ارتباط نمی‌شدند. این کاری بود که به‌راحتی و بدون فکر انجام می‌دادم و یا بهتر است بگویم دوست داشتم انجام دهم. بخش بزرگی از زندگی کاری من مربوط به انجام پروژه‌ها بوده است و در بیشتر این پروژه‌ها فرصت کافی برای بررسی سوژه، نمایش آن به شکل‌های مختلف و توصیف بصری آن داشته‌ام. برخی از پروژه‌هایم کوتاه و برخی بلند بوده‌اند. مدت زمان آنها از پروژه‌های یک‌روزه (که تعداد آنها زیاد نیست) تا پروژه‌های چندماهه (که بیشتر پروژه‌هایم جزء این دسته هستند) متغیر است. شاید عجیب به‌نظر برسد ولی از پروژه‌های طولانی بیشتر لذت می‌برم و به همین دلیل بیشتر پروژه‌هایم بلند مدت هستند. مسلماً با این روش عکس‌برداری احساس راحتی بیشتری داشته‌ام، اما فقط مدت کوتاهی است که متوجه شده‌ام همکارانم می‌گویند «من با دوربینم مثل یک قصه‌گو هستم» و مدت کوتاهی است که شروع به استفاده از این عبارت کرده‌ام. دلیل این کار تغییرات در هنر عکاسی است. داستان‌های تصویری، یا عکس‌های داستانی و یا هر اسم دیگری که دوست دارید برای آن انتخاب کنید، بخش مهمی از اصول و فرهنگ پروژه‌های مجله‌ای هستند. مجله‌هایی مانند لایف، نشنال جئوگرافیک، جنو، اسمیتسونیان، پاریس مج، اپوکا، همه روایت تصویری انجام می‌دادند. این مجلات به هیچ‌وجه منسوخ نشده‌اند، اما نمی‌توانند مانند گذشته توجه جامعه را جلب کنند. صنعت چاپ - که واقعاً دوستش دارم و به همین دلیل از آن استفاده می‌کنم - شروع

به زوالی آهسته در طولانی مدت کرده است. با توجه به اینکه این کتاب هم به‌صورت چاپی منتشر شده است، ممکن است این ادعا کمی عجیب به‌نظر برسد، اما منظورم از زوال آهسته، روند بسیار آهسته است. در هر صورت، چاپ و نوشتار در حال از بین رفتن و صفحات نمایش در حال قدرت گرفتن هستند.

نتیجه این امر از بین رفتن روش‌های سلسله‌مراتبی گذشته برای عکس‌برداری و جایگزینی آن با دنیایی مستقل‌تر است که در آن مردم به هر روشی که می‌خواهند عکس می‌گیرند - و برای هر سلیقه و روش، از آیفونوگرافی (عکس‌برداری با گوشی‌های آیفون) تا عکس‌های معناگرایانه، بشر دوستانه یا عکس‌های مشارکتی، طرفداران بسیار زیاد و چند میلیونی وجود دارد. بدین صورت ابتکار و خلاقیت ادامه پیدا می‌کند و ارائه تعریف برای هر روش واجب‌تر می‌شود. قصه‌گویی که برای بسیاری از ما مشکل کلاسیک، اساسی و ناب عکاسی در حال تبدیل شدن به یکی از روش‌های عکاسی است که در حال حاضر به‌کار می‌رود، در میان عکاسان جدید علاقه شدید و قابل درستی پیدا کرده و صرف انرژی بر روی ساخت بدنه‌ای منسجم به وجود آمده و موضوعات بسیار کمی وجود دارند که بتوانند منسجم‌کننده داستان خوب و برنامه‌ریزی شده باشند. این همان موضوعی است که این کتاب به آن خواهد پرداخت.

جهان، اکنون به سمت پروژه‌های آزاد در حال حرکت است. پروژه‌هایی که در آنها از عکاسان حرفه‌ای و ویراستاران هیچ‌گونه حمایت مالی نمی‌شود، اما در عوض آزادی بیشتری به آنها می‌دهد تا از هر چه می‌خواهند و به هر روشی که می‌خواهند عکس‌برداری کنند. این موضوع ممکن است برای عکاسان حرفه‌ای و یا ویراستاران عکس چندان خوشایند نباشد، اما درهای دنیای مقاله‌تصویری و دیگر روش‌های روایت تصویری و داستان‌گویی تصویری را به روی همه گشوده است.